

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 372/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. B.	w dniu 5 czerwca 2021 roku na drodze powiatowej (...) K.-G., gmina B., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki	

		A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym w ten sposób, że kierował tym pojazdem, <i>tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 5 czerwca 2021 r. w miejscowości K., gm. B., woj. (...), w swoim mieszkaniu przebywał oskarżony S.E. B.. Wraz z nim przebywała jego żona G. B.. W pewnym momencie zauważyła ona, że będący w stanie nietrzeźwości oskarżony chce wyjechać samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...). Wówczas poprosiła go, żeby nigdzie nie jechał, bo jest pijany, że jak chce to ona przywiezie mu więcej alkoholu, albo żeby zadzwonił po taksówkę. Na tym rozmowa się skończyła, a G. B. poszła do swoich rodziców. Będąc u rodziców zauważyła przejeżdżający drogą samochód, który wyglądał jak ich własny. Chcąc się upewnić wróciła ona do domu i stwierdziła, że nie było ani oskarżonego, ani samochodu. Po zastanowieniu się o godz. 14.51 o zaistniałym zdarzeniu powiadomiła ona Policję. W toku rozmowy z oficerem dyżurnym podała, że jej mąż wyjechał około 20	zeznania P. S.	k.117,15v	

minut wcześniej, czyli około godz. 14:30. W związku ze zgłoszeniem na miejsce został wysłany patrol Policji w osobach K. M. i M. C.. Wymienieni zastali oskarżonego siedzącego w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) w niedalekiej odległości od miejscowości K.. Auto było zaparkowane na poboczu, miało włączony silnik, a S.E. B. miał zapięte pasy. Oskarżony twierdził, że jest trzeźwy, że wraca z B., a zatrzymał się, bo chciał porozmawiać przez telefon. W związku z uzasadnionymi wątpliwościami co do stanu jego trzeźwości został on przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z protokołów badania stanu trzeźwości wynika, że u oskarżonego stwierdzono: godz. 15:11 – 1,56 mg/l, godz. 15:27 – 1,60 mg/l, godz. 16:17 – 1,441 mg/l, godz. 16:24 – 1,425 mg/l, godz. 16:57 – 1,3831 mg/l godz. 17:26 – 1,330 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Do protokołów oskarżony podał, że około godz. 14:00 tego dnia spożył 1 litr piwa. Po badaniach oskarżony stwierdził, że to nie on kierował samochodem. Jako kierowcę wskazał P. S.. Po weryfikacji wersja ta okazała się fałszywa. W aucie oskarżonego policjanci zauważyli tylko piwo.

Następnie samochód został przekazany żonie oskarżonego G. B.. Tego samego dnia wieczorem oskarżony zażądał od żony przyniesienia mu tego piwa grożąc spalaniem jej samochodu. G. B. zrobiła to, czego żądał oskarżony, jednocześnie zawiadamiając o tym Policję.			
zeznania G. B.	k.117-117v, 19v-20		
zeznania K. M.	k.130-130v,23v-24,47v		
zeznania M. C.	k.135-135v,53v		
kopie notatników służbowych	k.125-128		
opinia z zakresu badań retrospektywnych	k.61-61v,73-74,116v-117		
sprawozdanie sądowo-lekarskie wraz z opinią	k.138-140		
karta karna	k.149		
protokół badania stanu trzeźwości	k.3-4		
protokół oględzin nagrania	k.82-84		
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. B.	w dniu 5 czerwca 2021 roku na drodze powiatowej (...) K.-G., gmina B., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki A (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym w ten sposób, że kierował tym pojazdem, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Spożywanie alkoholu przez oskarżonego dopiero po zakończonej jeździe samochodem. Sąd szczegółowo omówił tę kwestię przy ocenie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego w części 2.2 uzasadnienia wyroku.	wyjaśnienia oskarżonego	k.115v-116,30,50	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania P. S.	Logiczne, spójne i konsekwentne, poparte zeznaniami pozostałych świadków. Brak podstaw	

		do ich zakwestionowania. Świadek w sposób szczegółowy opisał zdarzenia w taki sposób, w jaki je zapamiętał. Okoliczności przez niego podane znajdują w pełni odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.
zeznania G. B.	Logiczne, spójne i w zasadzie konsekwentne, poparte zeznaniami pozostałych świadków. Brak podstaw do ich zakwestionowania. Świadek w sposób szczegółowy opisała zdarzenia w taki sposób, w jaki je zapamiętała. Okoliczności przez nią podane znajdują w pełni odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Różnice jakie zauważył Sąd w zeznaniach tego świadka i ich ocena zostały omówione przy analizie wyjaśnień oskarżonego.	
zeznania K. M.	Logiczne, spójne i konsekwentne, poparte zeznaniami pozostałych świadków. Brak podstaw do ich zakwestionowania. Świadek w sposób szczegółowy opisał zdarzenia w taki sposób, w jaki je zapamiętał. Okoliczności przez niego podane znajdują w pełni odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.	

zeznania M. C.	Logiczne, spójne i konsekwentne, poparte zeznaniami pozostałych świadków. Brak podstaw do ich zakwestionowania. Świadek w sposób szczegółowy opisała zdarzenia w taki sposób, w jaki je zapamiętała. Okoliczności przez nią podane znajdują w pełni odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.	
kopie notatników służbowych	Treść zgodna z ustalonym stanem faktycznym. Niekwestionowana przez strony.	
opinia z zakresu badań retrospektywnych	<p>W ocenie Sądu opinia jest wiarygodna w takim rozumieniu, w jakim zostało to wskazane przy omawianiu wyjaśnień oskarżonego, albowiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - została rzetelnie sporządzona; - wnioski zostały należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; 	

	<ul style="list-style-type: none"> - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	
<p>sprawozdanie sądowo-lekarskie wraz z opinią</p>	<p>W ocenie Sądu opinia jest wiarygodna w takim rozumieniu, w jakim zostało to wskazane przy omawianiu wyjaśnień oskarżonego, albowiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - została rzetelnie sporządzona; - wnioski zostały należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	
<p>karta karna</p>	<p>Niekwestionowana przez strony.</p>	
<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>Treść zgodna z ustalonym stanem faktycznym. Niekwestionowana przez strony.</p>	
<p>protokół oględzin nagrania</p>	<p>Treść zgodna z ustalonym stanem faktycznym. Niekwestionowana przez strony.</p>	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego S.E. B., gdyż pozostają one w sprzeczności z ustalonym w sprawie stanem faktycznym, jak też z pozostałym zgromadzonym w przedmiotowym postępowaniu materiałem dowodowym. W ocenie Sądu są one wyrazem przyjętej przez niego linii obrony, która miał doprowadzić do uniknięcia przez niego odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn.</p> <p>W niniejszej sprawie cechą charakterystyczną jest wiele wersji przebiegu wydarzeń podawanych przez S.E. B., które w miarę upływu czasu ewaluowały w kierunku jak najkorzystniejszym dla oskarżonego. W ocenie Sądu jest to ewidentnie związane z przyjętą linią obrony, zwłaszcza jeżeli zestaw się je z innymi dowodami.</p>	

Jak wynika z pierwszych wyjaśnień oskarżonego w dniu zdarzenia, tj. 5.06.2021 r. nie pił on alkoholu. Przyznał on, że jeździł swoim samochodem, że w B. zakupił alkohol i w drodze powrotnej zatrzymał się przed swoją miejscowością. W związku ze złym stanem psychicznym związanym z relacjami z żoną postanowił on zrobić sobie krzywdę, „na złość żonie”. Aby dodać sobie odwagi wypił wówczas 0,7 litra wódki i zapił piwem „i wtedy nadjechała Policja udaremniając mi zrobienie sobie krzywdy”. Wyjaśnił, że inne osoby tego dnia nie używały jego samochodu, a on wystraszył się lawety i powiedział, że to nie on jechał, tylko kolega. Dodał, że zrobił to z głupoty, że nie chciał kosztów związanych z lawetą.

Podczas kolejnych wyjaśnień oskarżony doprecyzował, że wypił 0,5 do 0,6 litra wódki i zapił łykiem piwa. To była wódka (...) i piwo (...). Dodał, że: „od momentu wypicia alkoholu to było szybko jak policja przyjechała. To było około 5 do 10 minut od wypicia do przyjazdu Policji.” Po wypiciu alkoholu miał się źle poczuć.

Na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że spożycie alkoholu trwało „może

z 5 minut”, bo wódkę wypił tzw. „duszkciem”. Jednocześnie podał, że alkohol miał mu pomóc w podjęciu decyzji jak dalej miał układać swoje relacje z żoną. Tak się nie stało, dodał, że „może gdyby dłużej posiedział, to coś by wymyślił, ale przyjechała policja.” Oskarżony wyjaśnił, że policja przyjechała dłużej niż po 10 minutach, ale nie więcej niż po godzinie. Jednocześnie oskarżony nie potwierdził odczytanych mu wyjaśnień, że Policja przyjechała po 5-10 minutach od wypicia alkoholu. Stwierdził, że zostało to źle zapisane, a tyle trwało spożywanie przez niego alkoholu. Dodał, że podpisał protokół bez jego odczytania. Stwierdził też, że jak przyjechała Policja to silnik samochodu był wyłączony. Zaprzeczył też, że później krytycznego dnia chciał, aby żona przyniosła mu piwo pozostawione w zabezpieczonym przez Policję i następnie przekazanym jego żonie samochodzie.

Powyższe wyjaśnienia należy zestawić z pozostałym materiałem dowodowym.

O tym, że oskarżony wyjechał swoim samochodem po spożyciu alkoholu Policję zawiadomiła jego żona G. B.. Z protokołu

odtworzenia nagrania z tego zawiadomienia wynika, że wymieniona podała: „Tak, tak. Na pewno jest pod wpływem alkoholu.” Jednocześnie dodała, że obawia się męża, że on bywa agresywny. Nadto wyjaśniła, że nie zawiadomiła o tym od razu, tylko po około 20 minutach, gdyż to jest jej mąż i w związku z tym trudno jej było podjąć taką decyzję. Zgłoszenie miało miejsce o godz. 14:51 (karta 82v). Sąd przyjmuje tę godzinę jako pewną i do niej są odnoszone inne zdarzenia. Zatem oskarżony wyjechał z domu około godz. 14:30. Kolejne zgłoszenie G. B. miało miejsce tego samego dnia o godz. 20:55. Wymieniona podała, że mąż groził jej, że jak nie przyniesie mu piwa pozostawionego w jego samochodzie to spali jej auto.

Z pierwszych zeznań G. B. wynika, że prosiła męża, aby nie wyjeżdżał samochodem, bo jest pod wpływem alkoholu. Powiedziała do niego, że jak chce więcej alkoholu, to ona mu przywiezie, albo niech zadzwoni po taksówkę. Następnie poszła ona do rodziców. Gdy mąż wyjechał i później zadzwonił, to pomyślała, że: „rozbił samochód lub uszkodził coś”. Potwierdziła groźbę spalaniem jej auta, jak nie

przyniesie mężowi piwa. Nie złożyła ona wniosku o ściganie i ukaranie męża za tę groźbę. Na rozprawie zeznała ona, że tego dnia mąż nie był trzeźwy, bo dzień wcześniej pił alkohol. Te ostatnie zeznania są wyraźnie korzystniejsze dla oskarżonego. W ocenie Sądu wynika to z tego, że świadek jest jego żoną, która już wcześniej wahała się czy w ogóle zawiadomić Policję o tym, że oskarżony wyjechał pijany, a nadto z obawy przed oskarżonym. Te okoliczności zostały wyraźnie przez tego świadka zaakcentowane w nagraniu k.83-84.

Z zeznań policjantów K. M. i M. C. wynika, że oskarżonego zastali w stojącym na poboczu samochodzie, miał on zapięte pasy bezpieczeństwa, a silnik był uruchomiony. Oskarżony twierdził, że wraca z B., że zatrzymał się na poboczu, a także że jest trzeźwy, ale z jego zachowania oraz woni z ust policjanci wywnioskowali, że jest pod działaniem alkoholu. Wówczas został on przebadany na zawartość alkoholu z wynikiem pozytywnym. Następnie oskarżony zmienił wersję i powiedział, że autem nie kierował on, tylko jego znajomy P. S. (2). Po zweryfikowaniu okazało się to kłamstwem. W aucie policjanci zauważyli piwo.

Zeznania policjantów znajdują swoje odzwierciedlenie w zabezpieczonych kopiach ich notatników służbowych.

Na rozprawie świadek M. C. dodatkowo zeznała, że w pierwszej wersji oskarżony tłumaczył, że zatrzymał samochód, bo chciał porozmawiać przez telefon.

Z protokołów badania stanu trzeźwości wynika, że u oskarżonego stwierdzono: godz. 15:11 – 1,56 mg/l, godz. 15:27 – 1,60 mg/l, godz. 16:17 – 1,441 mg/l, godz. 16:24 – 1,425 mg/l, godz. 16:57 – 1,3831 mg/l godz. 17:26 – 1,330 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Do protokołów oskarżony podał, że około godz. 14:00 tego dnia spożył 1 litr piwa.

Jak z powyższego wynika, w dniu zdarzenia, tj. 05.06.2021 r. oskarżony S.E. B. podawał różne wersje przebiegu wydarzeń, ale ani razu nie twierdził, że alkohol spożywał po zatrzymaniu samochodu. Jest to kluczowa kwestia dla dalszych rozważań. Skoro bowiem po pozytywnym wyniku badań na stan trzeźwości wymyślił i podał nieprawdziwą wersję o tym, że autem kierowała inna osoba, co niewątpliwie miało uchronić go przed odpowiedzialnością karną,

a także przed kosztami lawety, to dlaczego nie powiedział rzekomej prawdy o tym, że alkohol pił po zatrzymaniu auta. Ta ostatnia wersja także chroniła go od odpowiedzialności karnej oraz od kosztów lawety. Było to też najbardziej oczywiste i proste rozwiązanie całej sytuacji. Mimo to oskarżony nic takiego nie powiedział, zaś jako kierowcę fałszywie wskazał inną osobę, a do protokołu badania podał, że pił piwo ok. godz. 14:00. Zdaniem Sądu oskarżony nie powiedział, że pił alkohol po dopiero po zatrzymaniu auta, bo nic takiego nie miało miejsca, a wersja ta powstała później, gdy oskarżony już wytrzeźwiał i miała prowadzić do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony po raz pierwszy powiedział o niej w dniu 28.06.2021 r., gdy był przesłuchiwany w charakterze podejrzanego. Jednakże i ta wersja ulegała dalszym modyfikacjom. Tego dnia oskarżony wyjaśnił, iż chciał sobie zrobić krzywdę, alkohol miał mu dodać odwagi. Tymczasem na rozprawie oskarżony nic już nie wspominał o zrobieniu sobie krzywdy, a wyjaśnił odmiennie, że alkohol miał mu pomóc podjąć decyzje co dalej ma robić w relacjach z żoną. Sprzeczności jest więcej. W toku wyjaśnień w dniu 05.07.2021 r.

oskarżony podał, że Policja przyjechała w ciągu 5 do 10 minut po spożyciu alkoholu, że to było szybko po wypiciu. Na rozprawie oskarżony nie potwierdził tego i wyjaśnił, że alkohol pił tzw. „duszkciem” i to picie trwało może z 5 minut. Stwierdził, że Policja przyjechała po więcej niż 10 minutach ale nie więcej niż po godzinie. Rozbieżności tłumaczył faktem błędnych zapisów w protokole, którego nie przeczytał.

W ocenie Sądu tłumaczenia oskarżonego są naiwne. Jeżeli zapoznać się z całością protokołu z dnia 05.07.2021 r. to zapiane w nim zdania tworzą pewną logiczną i konsekwentną całość. Jedno zdanie wynika z drugiego. Nie sposób przyjąć w tym przypadku błędu w zapisie relacji oskarżonego. Nie dotyczy to jakiegoś jednego słowa czy wyrażenia, gdzie ewentualnie taka pomyłka mogłaby zaistnieć. Nadto oskarżony w ogóle nie wyjaśnił zmiany swoich wyjaśnień w zakresie „zrobienia sobie krzywdy” a „podjęcia decyzji do dalej robić” z żoną. Tymczasem jest to ogromna różnica, czy oskarżony pił alkohol, aby dodać sobie odwagi przed zrobieniem sobie krzywdy, czy też alkohol miał mu pomóc w podejmowaniu decyzji co

dalej robić w relacjach z żoną.

Nadto Sąd nie daje wiary, że oskarżony miał pić alkohol tzw. „duszkciem”. Chodzi o wypicie około 0,6 litra wódki i zapicie piwem.

Nie pije się alkoholu w takim tempie, jeżeli chce się rozmyślać o relacjach małżeńskich i o tym jak je dalej prowadzić. Przeczą temu doświadczenie życiowe i zasady logicznego rozumowania. Co najwyżej można wypić w takim tempie alkohol, jak się chce zrobić sobie krzywdę, dla odwagi, ale oskarżony na rozprawie z takiej wersji się wycofał.

Oskarżony wbrew wiarygodnym zeznaniom policjantów cały czas neguje też to, że w czasie kontroli silnik w jego samochodzie były uruchomiony.

Dla Sąd jest również oczywiste, że później krytycznego dnia oskarżony groził żonie, co wynika wprost z jej wiarygodnych zeznań i zabezpieczonego nagrania, a czemu oskarżony konsekwentnie zaprzeczał.

Trzeba też zwrócić uwagę na zestawienie czasowe zaistniałych wydarzeń. Otóż zgłoszenie Policji miało miejsce o godz. 14:51. Żona oskarżonego podała wówczas m.in.

że mąż wyjechał około 20 minut wcześniej, czyli około godz. 14:30. Pierwsze badanie na zawartość alkoholu miało miejsce o godz. 15:11.

Ze sprawozdania sądowo-lekarskiego z opinią (k.138-140) wynika, że stwierdzona u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu mogła odpowiadać prawdzie jedynie wówczas, gdyby spożywał on alkohol w podanych przez niego ilościach około godz. 14:30. Na tę godzinę zostały dokonane wszelkie obliczenia. Jednocześnie biegły na ostatniej stronie zawarł stwierdzenie: „wersji spożycia alkoholu przez oskarżonego jedynie po zdarzeniu nie można z całą pewnością wykluczyć.” Wynika to z oczywiście błędnego założenia poczynionego przez biegłego, że o godz. 14:30 oskarżony mógł już zakończyć jazdę autem. Tymczasem analiza akt postępowania prowadzi do wniosku, że około tej godziny oskarżony dopiero wyjechał samochodem. Zatem a contrario, jeżeli oskarżony spożywałby alkohol w deklarowanych ilościach później, to jest po godzinie 14:30, to nie mogłyby mieć w wydychanym powietrzu takich wartości, jakie zostały stwierdzone. W konsekwencji Sąd uznaje tę opinię za w

pełni wiarygodną w takim rozumieniu, że zawiera ona prawidłowe wnioski odnoszące się do założonej godziny spożywania alkoholu. Jednakże w zakresie ustaleń faktycznych, w tym kiedy oskarżony wyjechał i kiedy pił alkohol, jedynie właściwy jest Sąd.

Nadto Sąd dał wiarę opinii z zakresu badań retrospektywnych, zarówno pisemnej, jak i ustnej

(k.61,73v-74,116v-117) z tymi modyfikacjami, których biegły dokonał na rozprawie. Z opinii tych wynika, iż niemożliwa jest wersja wydarzeń podawana przez oskarżonego w toku dochodzenia, w kontekście stwierdzonych u niego stężeń alkoholu w wydychanym powietrzu. W związku z tym, iż oskarżony na rozprawie kolejny raz zmienił wersję przebiegu zdarzeń (w szczególności co do czasu jaki minął pomiędzy spożyciem alkoholu a przyjazdem Policji) biegły ostatecznie nie był w stanie stwierdzić, czy oskarżony kierował samochodem pod działaniem alkoholu, czy nie. W zakresie ustaleń faktycznych właściwy jest Sąd i Sąd takich ustaleń dokonał, co znalazło swoje odzwierciedlenie w opisie stanu faktycznego dokonanego w części 1.1 uzasadnienia niniejszego wyroku. Przy tych

ustaleniach faktycznych aktualność zachowuje opinia tego biegłego co do niemożności zaistnienia zdarzeń w wersji wynikającej z wyjaśnień oskarżonego, którą Sąd w pełni podziela.

Ten ostatni biegły zwrócił też uwagę na bardzo istotne okoliczności: otóż wypicie 0,6 litra wódki i zapicie jej piwem w tak krótkim czasie jak podał oskarżony powinno skutkować zaburzeniami świadomości, zaburzeniami równowagi, mowy i chodu. Żaden ze świadków nie stwierdził takich nasilonych symptomów w zachowaniu oskarżonego. Jest to kolejny argument przemawiający za tym, iż oskarżony podał nieprawdę, a alkohol musiał on spożywać przez dłuższy okres czasu co najmniej tego dnia, a być może także wcześniej.

Sumując zatem należy stwierdzić, że biegli mieli problem z opiniowaniem w niniejszej sprawie, który wynikał z różnych wersji oskarżonego co do czasu spożycia alkoholu i następnie jego badań. W tym zakresie ostatecznych ustaleń faktycznych dokonał jednak Sąd i powyższe opinie odczytywane w kontekście tych ustaleń Sąd uznaje za wzajemnie uzupełniające się i zasługujące na wiarę.

		<p>Na koniec trzeba zauważyć, że w aucie oskarżonego na pewno było piwo, natomiast nikt nie widział butelki z wódką.</p> <p>Mając powyższe na uwadze Sąd uznał wyjaśnienia oskarżone za niewiarygodne.</p>	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt I	S. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia występu skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu nie budzi zatem wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Czyn ten zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności lub			

pozbawienia wolności do lat 2.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. B.	Punkt I	Punkt I	<p>Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 pkt 1a k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym.</p> <p>Sąd wymierzając karę oskarżonej baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając znaczny stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, który wynikał z rodzaju zaatakowanego dobra, tj. bezpieczeństwa w ruchu drogowym, stopnia nietrzeźwości, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył mu karę ograniczenia wolności w powyższym wymiarze. Dokonując wyboru kary wobec oskarżonego, jak też określając jej wysokość, Sąd miał na uwadze potrzebę wychowawczego oddziaływania na jego</p>

			<p>osobę, który aktualnie pozostaje bez pracy. Za powyższym przemawiał również wzgląd na potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które powinno się dowiedzieć o nieopłacalności dokonywania tego typu przestępstw.</p> <p>Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył dotychczasowa niekaralność oskarżonego.</p> <p>Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wysoki stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy, który około 6-krotnie przekraczał dopuszczalne stężenie alkoholu w organizmie, - stworzenie realnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu lądowym.
S. B.	Punkt II	Punkt I	<p>Orzekając środek karny w minimalnym ustawowym rozmiarze, tj. 3 lata Sąd miał na uwadze wcześniejszą niekaralności oskarżonego, a także wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Środek ten ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą.</p>

			Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu.
S. B.	Punkt III	Punkt I	Sąd na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego w pkt II zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05-06-2021 r.
S. B.	Punkt IV	Punkt I	Sąd stosownie do treści art. 43a § 2 k.k. zobligowany był do orzeczenia od oskarżonego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzekając powyższe świadczenie w najniższym ustawowym rozmiarze tj. 5000 złotych Sąd miał na uwadze m.in. sytuację finansowo-majątkową oskarżonego.
1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Punkt V</p>	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości na rzecz Skarbu Państwa od kosztów sądowych. Sytuacja finansowo-majątkowa oskarżonego, uwzględniając nadto orzeczone niniejszym wyrokiem świadczenie pieniężne, nie dawała podstaw do podjęcia odmiennego rozstrzygnięcia w tym zakresie.</p>	
<p>1.Podpis</p>		